

La doble vida dels agents K9

Deontologia i Veterinària Legal
Llicenciatura de Veterinària - 5è curs.

17 de Gener del 2014

Cristina Bravo Serrallo
Patricia Gea Valero
Eva Lao Ramírez

“L’amor pels animals eleva el nivell cultural del poble”

F. Salvochea

“La grandesa i el progrés moral d’una nació poden ser jutjats per la manera en que tracten als seus animals”

M. Gandhi

“Els gossos estimen als seus amics i mosseguen als seus enemics, quasi al contrari de les persones, qui són incapaces d’estimar purament”

S. Freud

ÍNDEX

	<u>Pàg.</u>
1. Introducció.....	2
2. Unitat canina	
2.1 Breu història.....	2
2.2 Funcions.....	2
3. Tipus d'oficis i preparacions	
3.1 Gossos de rastreig d'estupefaents.....	3
3.2 Gossos de rastreig d'explosius.....	4
3.3 Gossos de rescat.....	4
3.4 Altres tipus.....	4
4. Característiques dels gossos	
4.1 Races emprades i característiques necessàries en cada modalitat.	5
4.2 Procedència dels gossos.	5
4.3 Principals problemes en les races seleccionades per treball.	6
4.4 Principals problemes etològics en gossos de treball.	6
5. Manteniment dels animals	
5.1 Tipus habitatge o instal·lacions.....	6
5.2 Servei veterinari per la unitat canina.	7
6. Ensinistrament, entrenaments i homologacions	
6.1 Cadells. selecció d'exemplars.	8
6.2 Bases de l'ensinistrament.....	9
6.3 Ensinistrament específic pel treball.....	9
6.4 Relació guia-gos. Formació del personal.....	10
7. Legislació	
7.1 El principi de les 5 llibertats.....	12
7.2 Protecció dels animals.....	12
7.3 Gossos potencialment perillosos.....	14
7.4 Seguretat privada.....	14
7.5 Gossos de rescat.....	14
8. Consideracions ètiques i benestar dels gossos treballadors.....	15
9. Unitats canines a Catalunya i Espanya.....	16
10. Resultats de l'enquesta.....	20
11. Els gossos de treball i el futur.....	23
12. Discussió i conclusions.....	24
13. Bibliografia.....	25
Annexos	

1. INTRODUCCIÓ

Els agents K9 (homòfon de l'anglès "*canine*") són aquells gossos utilitzats en tasques policials com el rastreig d'estupefaents, d'explosius i el rescat de persones o restes humanes, és a dir, els gossos policia. La seva missió és col·laborar en tot el possible per a facilitar la feina dels agents i així, agilitzar les urgències que es presenten, minimitzant el temps i l'exposició als diferents riscos.

La seva presència en el cos policial fa que es puguin resoldre més casos dels que s'haurien resolt, degut a la limitació dels humans, ja que els gossos es caracteritzen per tenir una capacitat olfactiva i auditiva molt superior a la nostra. A més, s'escull el gos envers altres animals, degut a la seva estreta relació amb l'home i la seva fàcil sociabilització i ensinistrament. La relació guia-gos, per tant, és molt important per a que l'equip funcioni i s'assoleixin els objectius marcats. Aquests animals doncs, es consideren imprescindibles, perquè tenen uns valors i una actitud que els fa únics en la seva feina.

Per tot això, vam decidir encarar el nostre treball en aquest tema, per tal d'aprofundir en ell i conèixer tot el que té relació amb aquests animals, com per exemple les races emprades, la seva selecció i el seu ensinistrament, així com, que se'n fa d'ells una vegada acaba la seva etapa laboral i la legislació que hi ha al respecte.

A la part final del treball hem volgut reflectir els coneixements i les opinions que té la societat, mitjançant la realització de enquestes a diferents sectors de la població. També s'ha volgut mostrar un recull de notícies referents a aquest tema, per tal de valorar com són d'importants aquests gossos, ja que solen dedicar moltes hores al dia a aquesta feina, exposant la seva vida cada segon i només se'ls hi reconeix quan hi ha algun cas o tragèdia mediàtica.

2. UNITAT CANINA

2.1 Breu història.

L'ús dels gossos com a eina de treball té el seu origen en el segle XI, on uns monjos del Gran Monte St. Bernhard criaven gossos de muntanya per a que fessin de guardes i vigilessin un hospici. Més endavant, es van començar a utilitzar com a gossos de salvament en la pèrdua de persones per la muntanya, degut al bon olfacte, la gran capacitat d'audició i la fortalesa que tenien. A partir d'aquí, han sigut in comptables les vegades que s'han utilitzat als gossos, sobretot en grans guerres o catàstrofes, on la seva participació sol ser molt destacada. Avui dia, la relació entre els humans i els gossos, així com el treball que realitzen en equip, segueix sent molt important i de gran ajuda per a aconseguir diferents objectius.

2.2 Funcions.

Les característiques especials que tenen els gossos ensinistrats per introduir-se en cossos policials, permeten lluitar contra diferents tipus de delinqüència. Actualment, s'han aconseguit diferents variants d'especialització dels animals com la localització d'explosius, la detecció d'estupefacients, la defensa i companyia del guia quan es donen situacions que requereixen la dissuasió d'alteradors de l'ordre, el rescat de persones, la detecció d'accelerants de foc (DAF), la recuperació i localització de restes humans (REHU), la detecció de persones ocultes (LOPO) i la detecció de bitllets de curs legal (BCL).

3. TIPUS D'OFICIS I PREPARACIONS

3.1. Gossos de rastreig d'estupefaents.

La funció principal es trobar l'amagatall on es localitza la droga, en diferents llocs d'intervenció. Però també és important que aquests gossos puguin dissuadir a les possibles persones que s'oposin a ser arrestades per tràfic de estupefaents. Les habilitats d'aquests gossos es fan servir de forma preventiva en estacions de trens, autobusos, vaixells o centres docents, per exemple. És important que el guia i el gos formin un equip el qual no pot funcionar de manera separada. En general, els signes o les reaccions dutes a terme pel gos quan localitza droga es basen en efectuar un marcatge mitjançant un rascat a la zona o bordant intensivament. El guia també s'ha de fixar en altres senyals corporals com l'agitació de la cua o la posició de les orelles erectes.

Cal comentar que en les operacions antidroga, també són importants els gossos de la especialitat BCL, capaços de localitzar grans quantitats de diners, per operacions de blanqueig de diners o qualsevol altra activitat de moviment o ocultació il·legal de bitllets.

3.2. Gossos de rastreig d'explosius.

Els serveis d'aquests animals són de caràcter preventiu i en casos d'amenaça de bomba, ja siguin reals o simulades. Es treballa en zones amb elevada aglomeració de gent, on surten i arriben persones i equipatges de diferents llocs. L'objectiu és controlar l'equipatge dels passatgers per evitar qualsevol tragèdia. Aquest tipus de gossos s'utilitza molt en zones amb problemes de terrorisme. El sistema de marcatge en aquest cas es basa en que el gos s'asseu si l'explosiu està en un lloc elevat o bé, s'estira si esta a nivell del terra. En aquest cas, el gos ha de treballar amb calma per disminuir el risc d'activació de l'artefacte i evitar així posar en perill la vida pròpia del gos, i la dels humans que es poden trobar a prop. Dins aquest grup, es podria incloure última variant especialitzada en la detecció d'accelerants del foc, per col·laborar amb la policia científica.

3.3. Gossos de rescat.

El seu objectiu és localitzar persones o restes d'aquestes, ja estiguin sepultades sota runes o neu, ofegades a l'aigua (cerca aquàtica), ocultes en passos clandestins de fronteres, segrestades o bé, en forma de cadàver. També s'utilitzen a aquests gossos per detectar restes de fluids biològics, útil en cassos policials d'assassinats, per exemple. Dins d'aquest grup, es poden trobar diferents categories, com els gossos de venteig (busquen l'olor humana sense seguir a cap persona en concret, útil amb persones soterrades) o els gossos de rastreig (segueixen rastre d'una persona en concret, mitjançant l'ús d'un objecte personal, molt usat en desaparicions o fugitius).

3.4. Altres tipus.

Aquests són els tres tipus més emprats avui dia en els cossos policials, però també cal comentar que dins dels serveis de la policia es troben els gossos que actuen en situacions extremes atacant persones per evitar que puguin fugir o disparar contra alguna altra persona, gossos que actuen en situacions on hi ha retens, així com els gossos que protegeixen a les dones que han patit algun tipus de maltractament.

4. CARACTERISTIQUES DELS GOSSOS

4.1 Races emprades i característiques necessàries en cada modalitat.

Segons el tipus de tasca per a la que es vulgui ensinistrar un gos, les seves característiques i habilitats han de ser diferents. En els gossos de rastreig d'estupefaents es busca que aquests siguin juganers, dinàmics, resistents i normalment de mida mitjana o gran. Per això les races més emprades són el Llaurador, el Pastor Alemany, el Pastor Belga Malinois, el Golden Retriever i el Cocker Spaniel. En canvi, en els gossos de recerca d'explosius es busquen animals amb un caràcter més tranquil, amb tendència a la curiositat, estables, versàtils i forts físicament, com els Llauradors, el Pastor Belga Malinois, el Pastor Alemany i el Pastor Holandès. En el cas dels gossos de rescat, s'utilitzen animals amb excel·lent capacitat olfactiva, de caràcter dòcil i social, enèrgics, equilibrats i que es motivin amb el joc, com per exemple el Pastor Belga Malinois, el Pastor Alemany, el Golden Retriever, el Dobermann, el Pastor Holandès, el Bòxer, el Bloodhound i el Beagle.

Tot i així, qualsevol gos que estigui ben ensinistrar podria ser utilitzat, ja que la conducta d'un animal ve marcada tan per la genètica com per l'ambient. Això ve a dir que, encara que hi hagi races més aptes que d'altres, es podria treballar amb la majoria d'elles i també amb encreuaments d'aquestes.

En general, les races més emprades de gossos d'aplicació policial són: Pastor Alemany, Pastor Belga Malinois, Rottweiler, Golden Retriever, Cocker Spaniel, Beagle, Foxhound, Bloodhound, Schnauzer, Llaurador, Braco, Spaniel Bretó, Bòxer, Weimaraner, Springer Spaniel, Jack Terrier i el Gos d'Aigües Espanyol.

4.2 Procedència dels gossos.

Hi ha centres especialitzats que formen als gossos, i li associen a una persona sol·licitant i acreditada, que també serà formada. En general, aquests gossos són entrenats degudament fins els 2 anys de vida i serveixen a un cos policial fins els 9-11 anys (segons l'estat físic i mental del gos). Quan l'animal deixa de ser efectiu es cedeix a alguna persona o família voluntària per quedar-se'l. A vegades, és el propi guia que degut a la seva íntima relació amb el gos, decideix queda-se'l.

4.3 Principals problemes en les races seleccionades per treball.

El principal problema està en la exposició al llarg de la història a les manipulacions de les races per generar les denominades línees de bellesa. Molts dels gossos que recullen les qualitats idònies per ser un gos policia, han tingut avantpassats relacionats amb estàndards de bellesa, els quals no tenen en compte la salubritat d'aquest animals, ja que afavoreixen característiques morfològiques perjudicials per a les tasques requerides. Per exemple, el Pastor Alemany la qual és una raça molt coneguda dins els equips policials per les grans qualitats que té, però requereixen exercici a l'aire lliure per enfortir la musculatura, degut a que posseeix ossos fràgils i deformants. Són animals que ràpidament poden patir problemes d'esquena i malucs partir dels 5 anys. En la actualitat esta sent substituït per una raça menys exposada a les línees de bellesa, com el Pastor Belga (Malinois).

4.4 Principals problemes etològics en gossos de treball.

Els animals introduïts a l'equip de treball policia, normalment fan unes hores d'entrenament i la resta del temps, excepte en cas de tenir una operació, estan en el seu respectiu cercat, a les instal·lacions preparades pel cos policia per aquests animals. No hi ha contacte entre els diferents animals allotjats i la majoria de vegades s'hi estan masses hores en captivitat. En alguns casos els cuidadors se'ls enduen fora de la feina, però en principi el protocol és deixar-los als seus cercats per no influir negativament en l'entrenament que els ha format. Aquesta situació en la qual estan tancats moltes hores i sense contacte social amb animals de la seva espècie, pot desenvolupar en els gossos conductes compulsives denominades estereotípies, que reflexen un estat de salut no idoni, així com conductes de por o inseguretat. En tots els casos, el paper del guia resulta fonamental per prevenir i tractar els problemes de conducta. Per afavorir el comportament natural dels gossos i el seu benestar, es recomana l'ús de juguines a les gàbies.

5. MANTENIMENT DELS ANIMALS

5.1 Tipus habitatge o instal·lacions.

Amb l'objectiu de donar el màxim confort als animals, aquests s'han d'allotjar en unes instal·lacions adequades que han de complir amb una sèrie de requisits mínims. Cal

un espai ampli i suficient on els animals puguin tenir un allotjament adequat i una zona que permeti fer exercici diari almenys durant una hora i on estiguin protegits del Sol i la pluja.

Peso del perro	Superficie en metros cuadrados	
	Alojamiento	Area de ejercicio
Menos de 6	0,5	0,5
6-10	0,7	1,4
10-20	1,2	1,6
Más de 20	1,7	1,9

Quan els gossos estiguin allotjats sobre sòls de reixeta, hauran de disposar de superfícies llises pel seu descans.

El sistema més emprat en l'actualitat són instal·lacions dobles, és a dir, amb un box intern i un extern, per cada gos individualment, per tal d'evitar baralles o altres problemes. Com a màxim podria ser per a dos gossos, ja que hi ha evidències de que el gos sol per avorriment pot desenvolupar estereotípies que són perjudicials per la seva salut i activitat. A més, cal que els gossos es puguin veure entre ells per afavorir la sociabilització, mitjançant vidres o ferros de separació entre els patis.

Cal mantenir el confort dels animals dins els boxes interns en quant a temperatura, humitat, ventilació, higiene, alimentació i aigua disponible. Per tal d'aconseguir la temperatura idònia pels animals, caldrà una separació hermètica entre box intern i extern.

5.2 Servei veterinari per la unitat canina.

Els gossos de treball cal que estiguin vacunats, normalment i de caràcter general mitjançant la vacuna de la Parvovirosi, així com la de Leptospirosi, Hepatitis, Brom i amb les revacunacions anuals que calguin. A més, en aquest tipus de gossos, la vacuna de la Ràbia cal administrar-la obligatòriament. Pel que fa a les desparasitacions també se segueixen de forma estricta, mitjançant el protocol establert en cada cas i amb una major importància a l'estiu. El control i seguiment veterinari se segueix de forma molt estricta ja que un animal malalt és un gos que no pot treballar, la qual cosa suposa la parada temporal del seu servei i del guia respectiu. Les urgències veterinàries més destacades produïdes durant la vida laboral dels gossos son aquelles produïdes per traumatismes, així com malalties cròniques com la Leishmània o problemes gastrointestinals.

6. ENSINISTRAMENT, ENTRENAMENTS I HOMOLOGACIONS

Tant la preparació del guia, com la del gos, es porta a terme per experts en temes de cinologia. El seu entrenament comença des de que són petits, fins als dos anys d'edat. L'ensinistrament empra actualment sempre és de reforç positiu i mai amb càstig. Se'ls estimula la disciplina i l'obediència per respondre ràpidament i acatar les ordres, moment en que se'ls gratifica i se'ls recompensa de la forma més adequada per cada caràcter. Com s'ha comentat anteriorment, aquests gossos són entrenats degudament fins els 2 anys de vida i en general, serveixen a un cos policial fins els 9-11 anys (segons l'estat físic i mental del gos).

És convenient utilitzar a un gos que posseeixi unes condicions innates i bones pel treball. Aspectes que cal tenir en compte a l'hora d'avaluar els animals són: capacitat olfactiva, capacitat d'aprenentatge, agilitat, resistència, tipus de pèl, estat de salut físic i mental.

6.1 Cadells. Selecció d'exemplars.

La selecció i caracterització dels cadells és necessari realitzar-la des del naixement fins els dos mesos d'edat. Les dues primeres setmanes de vida, es deixen amb la mare només aquells cadells que desenvolupen un pes corporal competitiu i que hagin desenvolupat la conducta innata. Els cadells de menor pes en la cadellada i de conductes passives o compulsives, se separen dels germans perquè no són d'interès ja que no disposen de la caracterització.

A les tres setmanes, els cadells comencen a obrir els ulls, desenvolupar l'olfacte, incrementar la curiositat per investigar l'entorn, etc. El cadell que al ser exposat a sons per la seva adaptació (motors, clàxons, altres animals) mostrin inseguretat, signes de por o fugin, s'exclouran novament de la cadellada perquè tampoc interessen per a la selecció d'aquest tipus d'animals.

La vertadera caracterització s'assoleix entre la quarta i vuitena setmana. El que aprenguin en aquesta fase, serà recordat sempre. És l'etapa de la vida en la que es produeix la més important de les unions de l'escorça cerebral, al mateix temps que paral·lelament el criador encamina cap a una determinada direcció els futurs treballs del gos. El gos, a més, ha de créixer igual de fort front d'altres animals i persones, per a que no mostri desconfiança al seu guia en el futur. Es va adaptant el cadell al seu guia mitjançant premis i alimentació, se'l va acostumant a allunyar-se de la mare i els germans, es va introduint al cadell en altres entorns i situacions per evitar la por a allò desconegut.

A les vuit setmanes de vida es comença a introduir al cadell en la seva futura feina, mitjançant el joc, diferents exercicis que permetran orientar el futur professional d'aquest gos, i si es mostra passiu rere dues repeticions del joc, cal descartar-lo del programa de caracterització. A partir de la vuitena setmana, el cadell deixa la cadellada i a la mare, per instal·lar-se amb el futur guia. Des d'aquest moment fins a les 16 setmanes de vida, serà la veritable fase d'aprenentatge per a la seva especialització de feina.

6.2 Bases de l'ensinistrament

Gràcies a la gran capacitat d'aprenentatge que tenen els gossos, es poden ensinistrar per ensenya'ls-hi comportaments no innats, modificant així la seva conducta. Els diferents sistemes d'ensinistrament estan basats en el tipus d'aprenentatge de l'animal, els quals es poden dividir en:

- Aprenentatge no associatiu = dins d'aquest es troba l'habitució (desaparició de la resposta front a un estímul) i la sensibilització (continuïtat de la resposta front l'estímul). Cap dels dos té alguna conseqüència per l'animal, a diferència de l'aprenentatge associatiu.
- Aprenentatge per imitació o social = reproducció d'una conducta per observació directa d'aquesta.
- Aprenentatge associatiu = es basa en relacionar dos estímuls units pel temps. Es pot dividir en condicionament clàssic i operant. El primer, es basa en l'associació que fa l'animal en front dos estímuls consecutius en un període de temps molt curt. En canvi, el condicionament operant es basa en donar un reforç positiu (premi) o negatiu (càstig) front a una conducta de l'animal, fent que aquesta augmenti o disminueixi, respectivament.
- Aprenentatge cognitiu-emocional = l'animal aprèn el que ha de fer per ell sol, pensant una solució front a un problema.

És important que hi hagi una fase prèvia de presa de contacte entre el futur guia i el gos per tal d'establir una relació entre ells. Un cop establerta aquesta relació, cal fer un ensinistrament d'obediència bàsica (demanar coses, bordar, respondre al nom, etc.). Posteriorment a assolir aquest nivell, es pot procedir a ensinistrar al gos pel tipus de treball escollit.

6.3 Ensinistrament específic pel treball

Per l'ensinistrament del gos es poden escollir dues formes diferents. O es deixen amb algun especialista i una vegada ensinistrat el retorna (excloent al guia de l'aprenentatge); o bé, es realitza un ensinistrament amb la cooperació del guia i amb l'ajuda de professionals, aprenent així les bases fonamentals per l'ensenyament del seu gos.

En els gossos de rastreig d'estupefaents i d'explosius, l'ensinistrament es basa en motivar a l'animal per trobar les olors que desprenen les diferents drogues o substàncies utilitzades en els artefactes, per a amagar-les després fent que el gos desenvolupi el comportament de recerca. La diferència dels dos tipus d'ensinistrament recau en la manera de marcar la presència d'algun d'aquests components.

És important que el gos sàpiga indicar al guia de forma adequada la presència d'una d'aquestes substàncies, tal i com s'ha comentat anteriorment. En el cas de les drogues el gos es veurà més excitat, mentre que en el cas dels explosius el seu comportament ha de ser molt més tranquil per evitar que s'activi.

En els gossos de rescat, l'ensinistrament també es centra en el rastreig d'olors, però en aquest cas degut a que són olors humanes, el que es fa és que una persona s'amagui amb una joguina del gos que el motivi a buscar-lo. Paulatinament, es retira la joguina de l'animal de l'aprenentatge, per tal que busqui únicament a la persona en qüestió. D'aquesta manera, el gos va aprenent a reconèixer les olors de persona i s'habituja a buscar-les en diferents condicions. L'objectiu és que el gos s'aproximi el màxim possible a la víctima, seguint el augment de la concentració de l'olor en concret. El marcatge el realitzarà bordant o rasant el terra quan ja no pugui apropar-se més a aquesta persona. Com poden haver-hi interferències, es demana que quan un gos està rastrejant olor humana s'eviti la presència de persones que no siguin víctimes per no despistar-lo, mitjançant l'ús de quadrícules.

Hi ha diferents mètodes a l'hora d'ensinistrar a un gos per al rescat de persones. Els més utilitzats actualment són el mètode Arcón, el mètode K-SAR i el mètode ERCBULI.

- Mètode Arcón = s'utilitza per a ensinistrar gossos per localitzar persones sepultades o perdudes, explosius i/o drogues. Es fonamenta en tècniques conductuals basades en l'autonomia, la motivació i la concentració.
- Mètode K-SAR = es basa en la cerca i rescat en emergències rurals i urbanes tant de persones sepultades sota terra, com en camp obert. També existeixen les modalitats aquàtiques.
- Mètode ERCBULI = aquest té l'objectiu de seguir el rastre d'una persona desapareguda mitjançant l'ús d'un objecte que hagi estat en contacte amb aquesta.

6.4 Relació guia-gos. Formació del personal

L'ensinistrament del gos, no és únicament fer que aquest porti a terme una funció a la perfecció, sinó també convertir-lo en un animal que sàpiga comportar-se en cada situació que es presenti. El guia ha d'assumir la responsabilitat del comportament de l'animal en qualsevol situació, inclús les alienes al entrenament i per això, és importantíssim que el gos estigui sempre sota control, també en situacions improvisades que puguin confondre l'animal i allunyar-lo del seu estat d'obediència a la ordre.

Els gossos ensinistrats, tindran un guia dins el cos policial, el qual té la responsabilitat d'aquest animal. Seran companys de feina, i aquest guia serà qui compleixi amb les necessitats del gos, a més de tenir un seguiment dels entrenaments, per arribar a formar un vincle entre ells.

En general, els guies han de complir amb una sèrie de requisits (capacitat de treball en equip i amb el gos, seguretat, suportar la pressió física i mental d'aquesta feina, etc.) i tenir una formació concreta i adequada per dur a terme el seu treball. Aquesta formació del guia caní es realitza bàsicament en tres camps diferents:

- Curs d'especialització = durant 16 setmanes aproximadament, als funcionaris del cos policial que vulguin accedir a aquesta especialització, se'ls hi assigna un gos nou per tal d'ensinistrar-lo adequadament. Cal que el guia tingui coneixements específics en educació canina i primers auxilis, entre d'altres.
- Curs d'actualització = durant una setmana, es dona la informació actualitzada de noves tècniques d'ensinistrament. Els guies, podran adquirir nous coneixements i aplicacions de les tècniques.
- Curs específic d'àrees de treball = la duració aproximada és entre una i dos setmanes, i es tracta de formar als guies en noves àrees de treball o bé, complementar la informació de les ja existents.

Cal comentar que en el cas dels gossos de rescat, és important que el guia conegui l'entorn en el qual ha de treballar, així com ser conscients de les possibles adversitats que es poden produir. Cal saber el camp d'actuació i els límits que té per tal de facilitar la feina de l'animal.

La seqüència i prioritat en la recerca vindran determinades per la rapidesa i flexibilitat en els accions, encara que es procurarà treballar de forma simultània. En primer lloc, el guia donarà la iniciativa al gos per a que realitzi una primera cerca lliure, per treballar posteriorment en zones on hi hagi indicis per una possible localització d'allò que es busqui segons l'equip i l'especialització del gos. Junt als equips cinològics (guia-gos), treballen també altres equips amb detectors electrònics, segons la operació que s'estigui duent a terme.

7. LEGISLACIÓ

7.1 El principi de les 5 llibertats

La *Farm Animal Welfare Council (FAWC)*, un òrgan assessor del govern britànic, diu que el benestar dels animals queda garantit si es compleixen el que es coneix com les Cinc Llibertats. Aquest principi ha constituït la base de moltes de les lleis de protecció dels animals en la Unió Europea i en altres parts del món. Tot i que el principi de les Cinc Llibertats es va desenvolupar inicialment per ser aplicat als animals de granja, en realitat és un principi suficientment general com per ser útil també en els animals de companyia. El benestar d'un animal inclou el seu estat físic i mental, i consideren que el benestar animal implica tant l'aptitud com la sensació de benestar. De forma que qualsevol animal mantingut per l'home, almenys, ha d'estar protegit de patiments innecessaris.

Aquestes 5 llibertats són:

1. Llibertat de gana i set: accés a aigua fresca i una dieta per mantenir plenament la salut i vigor.
2. Llibertat d'incomoditat: proporcionant un entorn adequat, incloent refugi i una zona de descans confortable.
3. Calmar el dolor, lesió o malaltia: mitjançant la prevenció o el diagnòstic i tractament ràpid.
4. Llibertat d'expressar el seu comportament normal: proporcionant un espai suficient, instal·lacions adequades i la companyia de la pròpia espècie animal.
5. Llibertat de por i angustia: assegurant condicions i el tracte que evitin el patiment mental.

7.2 Protecció dels animals

La protecció dels animals de companyia a nivell espanyol està regulada per la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal, on a l'article 337, diu que: *"El que por cualquier medio o procedimiento maltrate injustificadamente a un animal doméstico o amansado, causándole la muerte o lesiones que menoscaben gravemente su salud, será castigado con la pena de tres meses a un año de prisión e inhabilitación especial de uno a tres años para el ejercicio de profesión, oficio o comercio que tenga relación con los animales."*

A nivell de Catalunya, la protecció dels animals de companyia està regulada pel Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, vigent des del 2012, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

Aquesta llei recull en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, i la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, amb les modificacions introduïdes a totes dues lleis per la Llei 12/2006, i també les previsions d'aquesta última llei referents a protecció dels animals que no modifiquen preceptes concrets de les lleis anteriors. Així mateix, a l'empara de l'habilitació per regularitzar, aclarir i harmonitzar les disposicions legals objecte de refosa, s'ha ajustat l'estructura i la numeració dels articles i les remissions entre articles, s'ha unificat la terminologia i s'han esmenat defectes de concordança i de redacció.

Un cop aprovat, es deroguen les disposicions següents:

1. La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals (DOGC núm. 967, de 18.3.1988), i les modificacions d'aquesta llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
2. La Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals (DOGC núm. 3926, de 16.7.2003), i les modificacions d'aquesta llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
3. L'article 2.2 i les disposicions addicionals de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).

Aquesta llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones que en són propietàries o posseïdores.

La finalitat i principis d'aquesta llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals. Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar. Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por. Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Alguns dels articles que es troben a aquesta llei que ens poden interessar especialment en el cas de gossos policies són:

Article 4. Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals.

Article 5. Prohibicions.

Article 8. Trasllat d'animals.

Article 11. Sacrifici i esterilització d'animals.

Article 12. Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals.

Article 13. Tractaments sanitaris i comportamentals.

Article 23. Requisits mínims de les instal·lacions.

7.3 Gossos potencialment perillosos

Degut a que la policia utilitza en algunes ocasions gossos de races considerades potencialment perilloses, és important tenir present la Llei 10/1999, del 30 de juliol, vigent des del 2004 sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos, la qual te per finalitat regular la tinença dels gossos considerats potencialment perillosos i, així, poder garantir la seguretat dels ciutadans i la dels altres animals.

Un dels articles que ens pot interessar és l'article 5 referent a la regulació de l'ensinistrament:

1. L'ensinistrament d'atac i de defensa només es pot autoritzar en les activitats de vigilància i de guarda d'empreses de seguretat i dels diferents cossos de seguretat.
2. Les activitats relacionades amb l'ensinistrament de gossos només poden ésser realitzades en els centres o les instal·lacions legalment autoritzats i per professionals que tinguin la formació i els coneixements necessaris avalats per la titulació reconeguda oficialment.

7.4 Seguretat privada

Les empreses de seguretat privada estan regulades pel Real Decret 2364/1994, del 9 de desembre, pel que s'aprova el reglament de seguretat privada. L'article 75 d'aquesta llei, diu que per al compliment de les seves funcions, els vigilants de seguretat podran comptar amb el suport de gossos, adequadament ensinistrats i identificats i adequadament controlats, que hauran de complir la regulació sanitària corresponent. A tal efecte, els vigilants de seguretat hauran de ser experts en el tractament i utilització de gossos i portar la documentació d'aquests. En tals casos s'hauran de construir equips canins, de manera que s'evitin els riscos que els gossos puguin suposar per les persones, al temps que es garanteix la seva eficàcia per al servei.

7.5 Gossos de rescat

Està regulat per el Real Decret 1037/2011, del 15 de juliol, publicat al BOE pel que es complementa el Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals, mitjançant l'establiment de set qualificacions professionals de la família professional Seguretat i Medi Ambient. Ens aquest cas, són interessants els següents annexos:

Anexo dxxxi . Cualificación profesional adiestramiento de base y educación canina

Anexo dxxxvii . Cualificación profesional instrucción canina en operaciones de seguridad y protección civil

8. CONSIDERACIONS ETIQUES I BENESTAR DELS GOSSOS TREBALLADORS

Les opinions vers l'ús dels animals en benefici dels humans sempre ha estat un tema polèmic. Algunes persones ho veuen com una cosa útil, mentre que d'altres ho veuen com una altra forma d'explotació animal. El tema dels gossos policia no sol ser un motiu de discussió habitual. En canvi, el seu benestar mentre treballen o bé què se'n fa d'ells una vegada acaba la seva vida laboral, sí que són temes d'interès social. Hi ha arguments a favor i en contra de l'ús dels animals per les diferents tasques que realitzen. Un dels arguments a favor més important és que són molt útils i necessaris en la seva feina, ja que tenen característiques úniques que les màquines no poden suplir. En canvi, l'argument més important en contra del seu ús és que s'inhibeix el dret a la llibertat i a la conducta natural dels gossos, per tenir-los retinguts en gàbies i sota condicions de treball estressants.

Aquests gossos serveixen a un cos policial fins els 9-11 anys (segons l'estat físic i mental del gos). Què se'n fa d'ells després de la seva jubilació, varia segons el país. Fora de Espanya, hi ha diferents camins per aquests animals un cop acaben de servir al cos de seguretat al que serveixen. Per exemple, en els Estats Units, aquests animals reben una pensió vitalícia com a jubilació i se'ls busca un adoptant, mentre que a Anglaterra en canvi, en alguns casos els sacrifiquen. A Xile, a la mateixa escola que els preparen tenen un cementiri per els seus companys un cop moren. I aquí a Espanya, a la majoria dels gossos se'ls hi troba un adoptant i d'altres en canvi, són els propis cuidadors els que decideixen endur-se'l a casa seva i continuar fins els últims dies amb el seu company de feina.

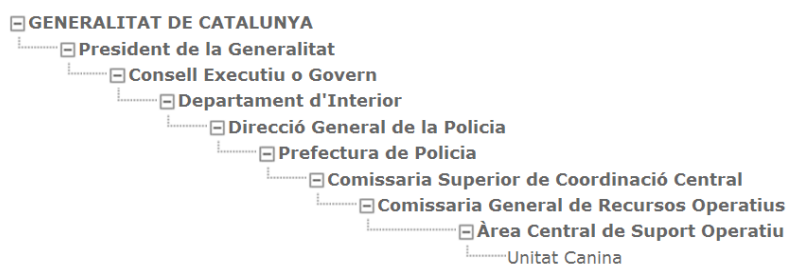
9. UNITATS CANINES A CATALUNYA I ESPANYA

A Catalunya:

- Mossos d'esquadra = la unitat canina és una de les cinc peculiars unitats de l'Àrea Central de Suport Operatiu que ofereixen els seus serveis altament especialitzats a la resta d'àrees del cos de Mossos d'Esquadra. Es va fundar l'any 1991, mitjançant 9 agents i el mateix nombre de gossos. En ella s'ensinistren els gossos policia i els guia en les operacions de recerca de drogues, d'explosius i de rescat de persones. A més, també tenen una sèrie de gossos que serveixen com a guies. Avui dia, el cos policial ja consta de més de seixanta gossos ensinistrats. Els mossos que formen part d'aquesta unitat s'han d'haver especialitzat a l'ISPC fent el curs de guia caní, de la família de la seguretat ciutadana. La formació d'aquests mossos guies canins té lloc durant cinc mesos, als quals s'hi ha de sumar un període posterior de pràctiques. Les completes instal·lacions d'aquesta unitat al Complex Central Egara s'ubiquen a Sabadell i consten de 68 caneres, una pista d'entrenament caní, una cuina, un consultori veterinari, magatzems i una sala de reunions.

Organigrama - Àrea Central de Suport Operatiu

- Guàrdia Urbana = grup Caní de la Guàrdia Urbana de Barcelona, format per Renti, Taif, Raval, Zeus i Euro juntament amb tres gossos més i els seus guies. Cada un d'ells té una especialització de defensa, atac i localització d'estupefaents. La unitat presta servei a la ciutat de Barcelona des de fa 25 anys. Dins de la Guàrdia Urbana es troba la Unitat de Policia Administrativa i Seguretat és un dels pilars de l'organització de la Divisió de Seguretat. Aquesta unitat compta amb un grup especial que intervé recolzat per vuit gossos ensinistrats per a la col·laboració policial en actuacions relacionades amb la detecció de substàncies il·legals, la prevenció de delictes, la vigilància d'espais públics o el control de gossos de races potencialment perilloses. L'equip de la canina consta d'instal·lacions pròpies on es cuiden i s'ensinistren els gossos.

- Policia local = avui dia es comencen a crear algunes unitats canines en aquest cos policial dins de Catalunya, com per exemple a la Policia Local de Calella. A més, es fan diferents cursos i xerrades al respecte en tot el territori. En l'àmbit nacional, també hi ha municipis, com Madrid o Les Palmes de Gran Canaria, que en tenen.

- Bombers = un exemple que s'ha trobat d'aquest tipus d'animals és el Grup Caní de Recerca de Castellar (GRC) el qual està format per 6 gossos, quatre dels quals, han estat adoptats de la protectora d'animals. El GCR entrena diàriament per aconseguir resultats òptims en les tasques de recerca que es duen a terme arreu de Catalunya. Els bombers voluntaris són els encarregats d'ensinistrar els animals per estar preparats per participar a les batudes. El GCR participa a tasques de recerca que es desenvolupen a gran àrees de muntanya on busquen majoritàriament persones que s'han perdut al bosc buscant bolets, gent gran que es desorienta passejant, o excursionistes que no coneixen la zona. Els gossos també busquen víctimes d'accidents de cotxe, o d'esfondraments d'edificis.

A Espanya:

- Guàrdia Civil = la primera vegada que la Guàrdia Civil és autoritzada per a la utilització del gos policia és l'any 1948, encara que l'ocupació del gos s'utilitzava amb anterioritat a aquest any per ajudar els homes en les seves missions policials i de vigilància. Per una disposició de data 31 març 1949, es creen llocs i destacaments amb gossos per perseguir de manera més organitzada a delinqüents, i tenir millor control en zones de fronteres i costes. L'Ordre ministerial de 19 d'abril de 1951, crea l'Escola d'Ensinistrament de Gossos Policia de la Guàrdia Civil, i queda situada des d'aquesta data a El Pardo (Madrid). És el primer centre d'ensinistrament de gossos policies que va disposar Espanya, derivant-se d'ell la resta d'escoles policials i de l'exèrcit. L'any 1982, la Guàrdia Civil crea el servei cinològic per tal de donar suport a les unitats operatives del cos aportant aspectes tècnics i propis del servei, com recerques de persones desaparegudes, intervenció en catàstrofes, localització de drogues i explosius, rescats en muntanya i qualsevol altra activitat en que les característiques pròpies de la missió i l'especial preparació dels animals facin que s'obtinguin els resultats adequats, buscant l'objectiu principal de protegir el lliure exercici dels drets i llibertats i, garantir la seguretat ciutadana. Avui dia aquesta unitat consta de més de 600 gossos especialitzats en diferents categories, com per exemple els gossos de seguretat i rescat anomenats gossos SYR.

- Policia Nacional = la secció de guies canins de la Policia Nacional es va crear l'any 1945 amb ubicació a Madrid, quan van rebre 8 gossos procedents de l'exèrcit alemany. La seva finalitat era lluitar contra la delinqüència existent en aquella època. Aquest cos policial va ser el primer de tota Espanya en utilitzar els gossos per a tasques policials. Posteriorment, al 1947 es va fundar l'escola d'ensinistrament caní de la policia. Actualment, les Unitats de Guies Canins de la Policia Nacional, formen part de la Direcció d'Unitats Especials de la Comissaria General de Seguretat Ciutadana. La preparació integral del guia caní i del gos, és realitzada per experts en la matèria cinològica.

Àmbit militar

- Exèrcit de l'aire: ETESDA són les sigles pertinents a l'esquadrilla cinològica de l'Escola de Tècniques de Seguretat, Defensa i Suport, la qual es troba dins de l'exèrcit de l'aire. Dins de les seves funcions, a part de formar a futurs militars, també es troba la d'ensinistrar gossos policia.
- Exèrcit de terra: està format per dos grups de gossos. Uns es dediquen a la seguretat, detecció d'estupefaents i explosius, mentre que els altres es fan servir com a guardes. En el CGTAD (Quartell General Terrestre d'Alta Disponibilitat) es troba el Batalló de la Policia Militar Número 1, dins del qual s'ubica la Unitat Cinològica de la Policia Militar.
- Unitat Militar d'Emergències (UME): consta amb més de 50 equips de treball canins, els quals són autosuficients i s'encarreguen sobretot del rescat de persones, ja sigui vives o mortes, en situacions d'alt risc o catàstrofes, dins del territori nacional. La distribució geogràfica d'aquests equips per tot el país, permet una ràpida intervenció. Per poder dur a terme la seva activitat, l'UME té 6 pelotons cinològics, on cadascú d'ells consta d'un cap, tres guies i sis gossos. Aquests grups solen treballar en conjunt, mai independents els uns dels altres per tal de fer més efectiva la missió.
- Guardia Real: són gossos pertanyents a la secció de guies de la companyia de control militar, corresponent al grup d'escoltes. Es va constituir al 1980, amb l'objectiu de donar seguretat als reis, així com als caps d'estat estrangers que visiten Espanya. Consta de 54 gossos dedicats sobretot a la detecció d'explosius.

Altres

- Unitat canina de la Ertzaintza
- Escola de guies i centre d'ensinistrament de gossos del CE.MIL.VET.DEF. (Forces armades).
- Unitats cinològiques de la infanteria de la marina

Associacions

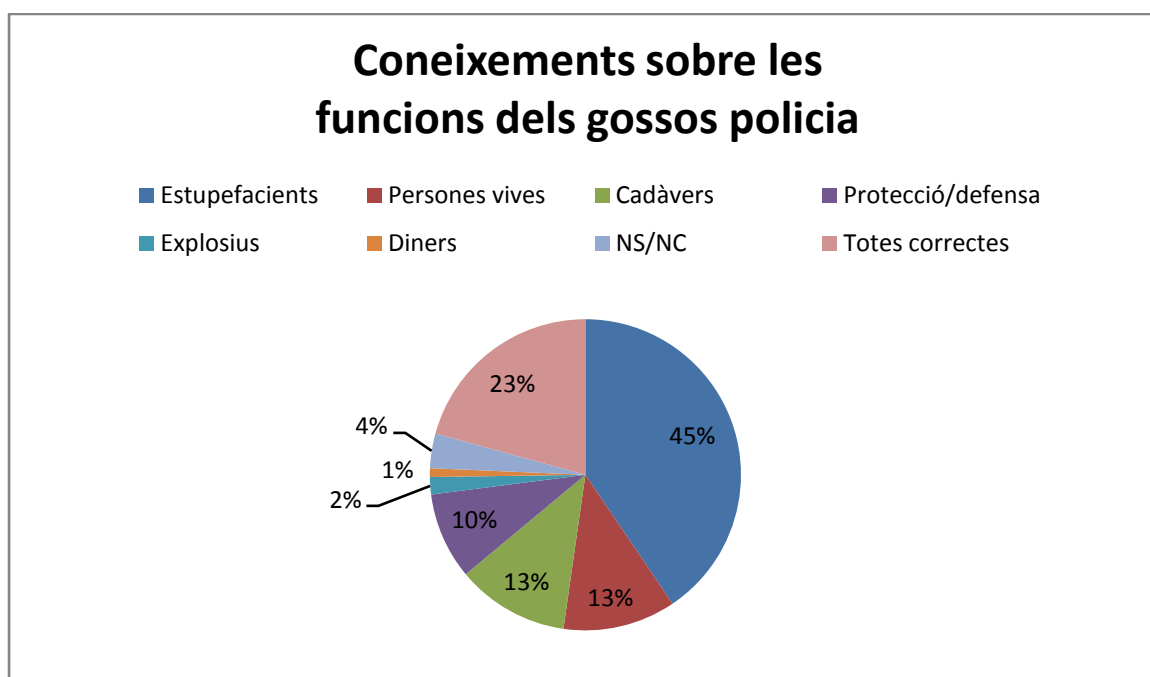
També hi ha diverses associacions sense ànims de lucre que utilitzen els gossos com a eina de treball en tasques sobretot de rescat o salvament. Aquestes associacions pertanyen a l'ajuntament del municipi i serà aquest el que decideixi en quina situació d'emergència podran actuar.

- Equip de Resposta Immediata en Emergències (ERIE) = pertany a la Creu Roja i actua en situacions de risc contemplats en els plans d'emergència.
- "El Caliu" = és una escola d'educació canina que forma gossos per a la recerca i el salvament. Va ser creada al 1994 a la comarca de Barcelona i està formada per tres educadors canins que imparteixen diferents classes.
- Protecció civil = hi ha municipis on la protecció civil consta de equips canins de treball especialitzats sobretot en la recerca de persones. Alguns exemples es poden trobar a Vic, Lloret de Mar o Montornès del Vallès.

10. RESULTATS DE L'ENQUESTA

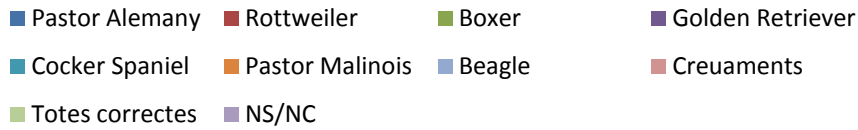
Per saber quins són els coneixements i opinions de la societat sobre el tema en el que es basa aquest treball, s'han realitzat un total de 100 enquestes, de les quals un 23% eren del sexe masculí i la resta, un 77%, eren dones. L'edat dels participants en aquesta enquesta ha sigut d'un 63% entre 20-35 anys, un 27% entre 35-65 anys i un 10% de més de 65 anys.

En general s'ha vist que la població té un escàs i limitat coneixement sobre els gossos policia i tot el que té relació amb ells. Per tant, l'opinió d'aquestes enquestes es considera centrada en la subjectivitat de la població enquestada. En el següent gràfic, s'observa com la majoria de persones sap de l'existència dels gossos de rastreig, però en canvi, una minoria coneix la seva tasca en la cerca de diners.

En el segon gràfic s'observa que les races utilitzades per al servei policial més populars són el Pastor Alemany i el Rottweiler. Races com els Beagle o el Cocker Spaniel no són reconegudes com a típiques d'aquest sector. També es pot observar que la gent té la idea que tots els gossos han de ser de raça pura, i per tant, no contempen els creuaments com una opció vàlida per aquesta tasca.

Coneixement de les races de gos emprades

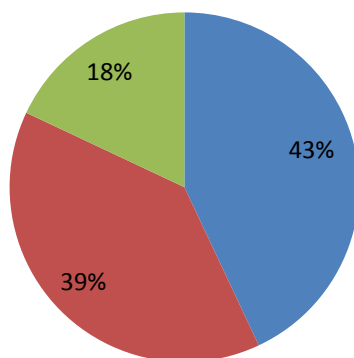
Majoritàriament, la població tant de homes com dones, d'edat jove, adulta o vella, mostren una postura més be protectora en vers als animals, exceptuant una població minoritària (aproximadament el 10% dels enquestats) els quals tenen una postura més restrictiva degut a males experiències o fòbies prèvies.

Un 75% considera que seria útil acudir a les gosses més que no pas a criadors professionals, per ensinistrar-los de cara a un treball, tenint en compte que a un 20% dels enquestats mostren indiferència envers aquest aspecte.

El 82% de la població enquestada no comparteix les mesures de sacrifici un cop arribada la jubilació dels gossos del cos policial que es duen a terme en alguns països. Són més partidaris d'oferir-los en adopció o bé, que es quedin de per vida amb el seu guia. Tot i que es produeix una contradicció quan s'observa que un 21% no els adoptaria, reconeixent en el 10% dels casos que tenen por d'introduir en el seu àmbit familiar races considerades perilloses i que a més, en molts casos estan ensinistrades per ser-ho.

Opinió de la jubilació que mereixen els gossos policia

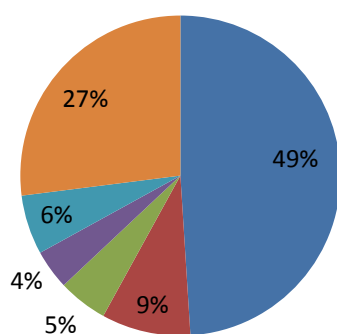
■ De per vida amb el seu guia ■ Adopció ■ Sacrifici

La gran part dels enquestats no està d'acord amb els buits legals sobre aquest tema. Tal i com s'observa en el següent gràfic, un 93% de la població enquestada està d'acord en que cal una legislació que tracti sobre aquest sector d'animals destinats al treball, sobretot en relació al benestar d'aquests gossos.

Opinió de propostes legislatives

■ Benestar dels gossos de treball ■ Restricció d'us
■ Tipus de gossos a emprar ■ Jubilació dels animals
■ Cap ■ Totes

11. ELS GOSSOS DE TREBALL I EL FUTUR

Aquest moviment d'aprofitar les habilitats dels gossos va començar fa molts anys. Des d'aleshores, és una pràctica que va en augment donades les qualitats i eficàcia de les operacions que realitzen aquests animals, ja que són capaços de detectar allò pel que han estat entrenats (drogues, explosius, persones, etc.) en un temps rècord que el propi cos de seguretat no hauria estat capaç, de manera que s'agilitza molt la feina tant en eficàcia i com en resultats. A més, hi ha altres tipus de gossos de treball, els quals es dediquen a l'assistència o teràpia de persones, com per exemple els gossos pigall.

En l'actualitat l'ús dels gossos de treball s'està centrant en detectar patologies indetectables per l'esser humà, com per exemple, quan patirà una persona un atac epilèptic o una baixada de sucre en cassos de diabetis abans que succeeixi per tal que es pugui demanar ajuda, o inclús ja comença a haver-hi gossos capaços de detectar "la olor del càncer" mitjançant la detecció de biomarcadors en l'aire exhalat d'aquestes persones afectades.

En quant als gossos policials, molts professionals de la matèria consideren que els progressos que s'han fet en les unitats canines i entitats d'animals han estat de grans magnituds. Avui dia, es continua treballant i especialitzant aquest camp, amb l'ús d'un millor maneig dels animals.

12. DISCUSSIÓ I CONCLUSIONS

L'objectiu d'aquest treball era aprofundir en el tema dels gossos policia, anomenats també agents K9, per tal de conèixer tot el que té relació amb aquests animals. Sobre les opinions respecte els gossos policia i la seva utilització per a benefici dels humans, dins del nostre grup de treball, cal dir que compartim les mateixes ideologies ètiques. Creiem que la feina que desenvolupen és molt útil i necessària per a la societat avui dia, i més encara amb l'augment de la delinqüència o el nombre de desastres naturals que han succeït en els darrers anys, ja que inclús gràcies a ells s'aconsegueix salvar vides humanes. Per tant, estem d'acord amb el seu ús d'aquests animals, però sempre i quan es respectin els seus drets fonamentals. Considerem molt important que es compleixi amb el benestar d'aquests animals i se'ls tracti degudament, fent que gaudeixin de la seva feina i de la seva jubilació. En el cas que això no es complís, algú hauria d'intervenir per proporcionar-los-hi l'atenció a la que tenen dret i per tant, considerem que el buit legal que hi ha s'ha de solucionar de forma immediata.

A més, en quant a la tipologia de gossos emprats, creiem poc ètic fer servir gossos de criador quan les gosseres estan plenes d'animals que poden ser perfectament aptes per a desenvolupar aquestes tasques, oferint a aquests animals una nova oportunitat. Som conscients que l'ensinistrament d'aquest tipus de gossos seria més complex pels possibles traumes previs que puguin haver tingut o bé, perquè són d'una edat més avançada. En canvi, hi ha altres opinions diferents a la nostra de professionals en el sector que fan que aquesta alternativa no s'acabi de portar a terme. Aquestes opinions defensen que la raça pura és la que té les propietats innates per a aquestes feines, i que quan més pures siguin més definides tindran les característiques per poder especialitzar-los.

Per una altra banda, creiem que el desconeixement que mostra la societat envers aquest tema és degut a una falta de cultura del gos de treball en el nostre país. Cada vegada hi ha més associacions sense ànim de lucre que tracten d'incloure aquests animals en el nostre dia a dia, degut als bons resultats que han aportat en tasques policials. Tot i la seva importància, no hi ha cap legislació específica per a aquests tipus d'animals, en quant a benestar, ensinistrament i condicions en les que s'han de tractar. Les unitats canines actuals es basen en la legislació general d'animals de companyia, existint així un buit legal que caldria solucionar.

Gràcies a aquest treball, hem pogut veure que aquests animals desenvolupen una gran feina en la societat que no sempre se'ls hi és recompensada com es mereixen.

13. BIBLIOGRAFIA

- Arasa JA (1995). El perro de defensa. Antonio Jose Arasa. Editorial Abdel. Barcelona.
- Whitney LF (1998). Psicología y adiestramiento del perro. Ediciones Bellaterra. Barcelona.
- <http://www.gencat.cat>
- www.boe.es/
- http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/rd1037-2011.html
- <http://www.fawc.org.uk/>
- <http://www.doogweb.es>
- <http://www.perrosdebusqueda.com/gprs.htm>
- <http://www.bcn.cat/guardiaurbana/es/videos.html>
- <http://www.ejercitodelaire.mde.es>
- http://www.ume.mde.es/Galerias/Descargas/2013_11_08_eqcin.pdf
- http://www.policia.es/org_central/seguridad_ciudadana/unidades_especiales/Guias_caninos/guias_caninos.pdf
- <http://ongk9.eu/index1.html>

Annexos

Model d'enquesta

Perfil

- Edat i sexe _____
- Professi3 _____
- Ha tingut contacte amb animals en algun moment de la seva vida? SI / NO
- En quina ocasi3? _____

Valoraci3 del coneixement del tema del treball per la poblaci3

- Sap quina funci3/ns realitzen els gossos policia?
 - Detecci3 Estupefacients Detecci3 d'Explosius
 - Detecci3 de cadavers Detecci3 de diners
 - Rescat de persones vives Protecci3 i defensa
 - Totes s3n certes NS/NC

- Sap quantes hores de treball/entrenament fan rutinariament aquests gossos policia?
 - Dos hores d'entrenament Quatre hores d'entrenament
 - Entre vuit i deu hores d'entrenament NS/NC

- Qu3 creu que fan en el temps lliure aquests animals?
 - Jugar Passejar
 - Tancats als boxes NS/NC

- Sap quines races es fan servir m3s freq3entment per al servei policia?
 - Pastor alemany Pastor Belga Malinois
 - B3xer Rottweiler
 - Golden Retriever Beagle
 - Cocker Spaniel Creuaments
 - Totes correctes NS/NC

- Quin creu que 3s l'origen d'aquests animals?
 - Gosseres Criadors NS/NC

- Quan creu que comencen a preparar-se pel seu treball els gossos policia?
 - Dos mesos de vida Cinc mesos de vida
 - Dos anys de vida Qualsevol edat
 - NS/NC

- Sap si aquest sector dels gossos policia est3 regulat legislativament?
 - S3 No NS/NC

- En cas de negaci3, creu que en faria falta?
 - S3 No NS/NC

Valoració de la opinió de la població sobre el tema del treball

- Què li sembla que s'utilitzin gossos per l'ajut al cos policial?
 Bé Malament No em preocupa

- Creu que hi haurien molts més casos sense resoldre de no ser per la participació dels equips canins?
 Sí No NS/NC

- Creu que tenen vida de gos aquests animals emprats pel servei policial?
 Sí No NS/NC

- Quin preferiria que fos l'origen dels animals de treball policial?
 Gosseres saturades Criadors professionals Indiferent

- Quin preferiria que fos el destí d'aquests animals acabada la seva professió?
 Amb el seu guia de per vida Donats en adopció
 Sacrifici

- Què en pensa sobre que en alguns països es portin a sacrifici els animals del cos policial que han acabat el període útil per realitzar el seu treball?
 Bé Malament
 Indiferència Depèn del cas

- Estaria disposat/da a fer adopcions dels gossos que finalitzen el servei policial?
 Sí No Depèn del gos

- Li preocupa que els animals seleccionats majoritàriament per al servei policial, siguin races classificades a les llistes d'animals perillosos?
 Sí No

- En cas que respongui afirmativament, a què és deguda aquest neguit?
 Preocupació personal Preocupació en l'àmbit familiar
 Preocupació per la seguretat pública NS/NC

- Què opina sobre la falta de legislació respecte els gossos policials?
 Em sembla bé No estic d'acord Indiferència

- En cas de negació, quina seria la seva proposta?
 Regulacions sobre el benestar d'aquests animals (qualitat de vida, instal·lacions, hores de treball, etc)
 Regulacions sobre la seva jubilació
 Regulacions restrictives front el seu ús
 Regulacions sobre el tipus de gos emprat
 Totes les anteriors
 Cap de les anteriors

Notícies sobre gossos policíes

K-9 recovering from fall through ceiling

January 11, 2014

Earlier this month a Winchester, Va. police dog fell through a crawl space. Now, K-9 Dakota is recovering and he's receiving support from around the world, according to Comcast Sportsnet Washington.

His handler, Cpl. Brittney Kotynski-Neer and "Kota" were responding to a home burglary and Kota had been tracking two suspects in the home's crawl space. The base proved too thin for his weight and he fell through.

Kotynski-Neer said she could hear his pained yelps, but Kota still managed to make his way back up the stairs to his handler. Kotynski-Neer and another officer took the two suspects into custody and then took Kota to an animal hospital.

According a Facebook page set up for those wanting to track his progress, Kota suffered a Humeral Y fracture as well as another fracture in his right front leg. Post-surgery images show extensive bruising, though the most recent update shows promise for progress.

"Thanks to everyone's prayers, my laser therapy, edema massages and ice, my swelling and bruising has gone down remarkably!!! But I still can't and am really not supposed to put any weight on my leg so this is how I get around!!!"

As well as people wishing Kota a fast recovery on Facebook, a group of students also donated a cape to Kota, saying "every hero needs a cape."

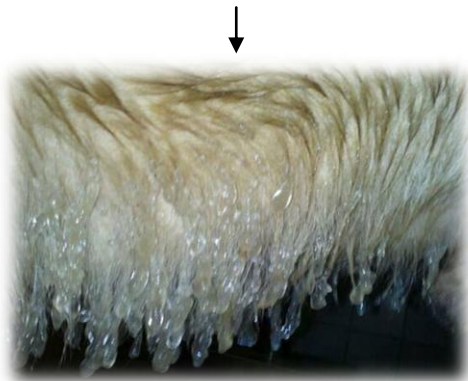

Los perros del Cuerpo Nacional de Policía (Madrid) amanecen congelados

11 diciembre, 2013 21:43

Desde PACMA (Partido Animalista Contra el Maltrato Animal) informan que los perros del CNP amanecen congelados debido a la falta de calefacción y a que limpian los cheniles a manguerazos, dejándoles empapados.

El sindicato Asipol ha denunciado esta situación

Un hombre condenado a 35 años de cárcel por matar a un perro policía

9 enero, 2014 0:03

Los agentes de policía estaban sentados en una sala del tribunal de Columbia (Carolina del Sur) el lunes por la mañana esperando a saber la condena de un hombre que mató a uno de los suyos. Maurice Anton McCreary, autor de la muerte hace dos años de Fargo, un perro del k-9, fue condenado a 35 años de cárcel.

En diciembre del 2011 McCreary se escapaba de los agentes después de cometer un robo a mano armada. Los agentes, en compañía del perro del k-9 Fargo, lo persiguieron. Mientras McCreary corría disparó en varias ocasiones contra los agentes. A Fargo le disparó tres veces y horas más tarde moría en una clínica veterinaria.

El lunes Maurice Anton McCreary se declaró culpable de cinco cargos de intento de asesinato y del homicidio del perro policía.

A pesar del paso de los años, la pérdida de Fargo seguía emocionando a los agentes. El agente Adam Oxedine y el entrenador de Fargo, Warren Cavanagh, contuvieron las lágrimas mientras hablaban ante el juez. Le pidieron al juez que en su sentencia tuviera en consideración la pérdida de Fargo.

El entrenador de Fargo asegura que esa noche el perro salvó la vida de los otros agentes.

"Fargo era parte de nuestra familia". "Fargo hizo lo que estaba entrenado para hacer. Él hizo el último sacrificio para que esa noche todos los funcionarios pudieran ir a casa con sus familiares", comentó Cavanagh.

La Guardia Civil pone en marcha un programa de acogida temporal de cachorros de perros

Las familias interesadas podrán adoptar de forma temporal un cachorro del Servicio Cinológico para su socialización y posterior entrega para su evaluación técnica

Fuente: Ministerio del Interior - Lunes, 29 de octubre de 2012

Muere Ajax, el perro policía condecorado por el rey

Tras seis años al servicio de la Guardia Civil, el perro que detectó la segunda bomba preparada para estallar en un atentado de la banda terrorista ETA perpetrado en Palmanova(2009) disfrutaba de su 'jubilación' en Antequera.

AGENCIAS | Madrid | 06/08/2013 12:03 | Actualizado: 06/08/2013 13:04 |

Grande-Bretagne

04 novembre 2013 14:00; Act: 04.11.2013 15:23

Une rente de vieillesse pour les chiens policiers

Les toutous à la retraite de la brigade canine de Nottinghamshire, au centre de la Grande-Bretagne, toucheront jusqu'à 1500 livres (2185 francs suisses), censés couvrir les frais de vétérinaire.

LOS TEDAX INVESTIGABAN EL ARTEFACTO

La explosión de una 'cafetera bomba' deja un policía herido en el Instituto Italiano de Barcelona

Se sospecha de algún grupo anarquista - Un perro de los Tedax muere tras acercarse al artefacto, que estaba colocado a la entrada del centro

Gossos per protegir dones

REDACCIÓ

A Sant Hilari Sacalm ja fa un temps que els guàrdies municipals de la unitat canina van impulsar una iniciativa pionera a casa nostra consistent a ajudar víctimes de violència de gènere mitjançant l'ensinistrament de gossos. Els agents Montse Cereza i Lluís Àvila són membres fundadors de l'associació canina GosSOS K9, que ja ha atès, amb èxit, una veïna del municipi, la Charo, que fa uns dos anys va arribar al poble amb la seva filla, fugint dels maltractaments del seu exmarit.

"De fet, el cas de la Charo –que ara és la presidenta de l'associació– va ser el detonant per a la creació de GosSOS", explica Cereza. En conèixer la situació d'aquesta dona, els agents de la unitat canina li van oferir la possibilitat de "combatre la por i els traumes provocats per la violència viscuda a mans de la seva exparella" amb l'ajuda d'un gos. L'experiència va ser molt positiva, tant per a la mare com per a la filla, ja que "amb l'animal ràpidament es van sentir molt més protegides i això es va traduir per a les dues en una recuperació de l'autoestima i la seguretat. Ara no els fa por moure's soles, la seva vida ha canviat completament", assenyala, per la seva banda, Lluís Àvila. A partir d'aquí, els dos agents, en estreta col·laboració amb la Charo, van decidir impulsar l'associació GosSOS, presentada en societat recentment.

Amb l'ajuda d'una experta, Marta Barrera, els agents ensinistren els animals, que ja de cadells entren en contacte amb els seus nous amos d'una manera especial: "Se'ls ensenya a protegir la família –explica Montse Cereza– i arriba un punt que el gos, només veient l'actitud de la víctima, sap perfectament quan ha d'actuar. Es pretén establir entre la víctima i l'animal un vincle en positiu, que acaba sent molt fort."

El de la Charo i la seva filla és el primer cas en què han intervingut els agents de la unitat canina de Sant Hilari Sacalm, que disposa a hores d'ara de tres gossos. Puntualment els cedeixen a l'associació en cas d'urgència.

Darrera actualització (Dilluns, 7 d'octubre del 2013 02:00)

807 perros militares sacrificados en 10 años (Reino Unido)

doogweb 10th Abril 2012

Lo ha admitido el Ministerio de Defensa Británico

El sargento Thomas R. Gehring, un K-9, y el perro "Horst" de la empresa Apache, 4º Batallón, 23 Regimiento de Infantería, durante la Operación Florida Cracker en apoyo de la Operación Libertad Iraquí. (Foto: Infantería de Marina, cabo Ben J. Flores, 060506-M-0173F-058, primera División de Infantería de Marina, EE.UU.).

La noticia ha sido destapado por **Daily Mail**. En 2002 fueron 20 perros, 89 en 2003, 95 en 2006 y el máximo fueron 125 en el año 2009. Todos ellos perros militares al servicio del Ejército Británico destinados en Iraq y Afganistán. **En total, se les practico la eutanasia a 807 perros.**

Los **perros militares** básicamente se dividen en dos categorías: **perros detectores de explosivos** y **perros de intervención** (ataque y defensa). Los primeros vuelven a la vida civil con relativa facilidad (la mayoría con sus mismos guías) pero los perros de intervención son "demasiado agresivos" para poder ser rehabilitados y reinsertados (al menos ésa es la versión oficial que se maneja desde el Ministerio de Defensa Británico para justificar este sacrificio masivo).

En Estados Unidos se legisló la **adopción particular de perros militares** en el año 2000

Estos datos se unen a la estadística que cifra en alrededor de **un cinco por ciento los perros militares destinados en Iraq y Afganistán que padecen estrés postraumático** (datos oficiales del Ejército Norteamericano sobre una muestra de 650 perros destinado en 2011).

Los casos de los **perros sacrificados en Gran Bretaña** y los que padecen estrés postraumático (los datos de Estados Unidos se pueden extrapolar a cualquier perro destinado a escenarios de guerra real), levantan una vez más la voz de alarma al recibir los perros el mismo tratamiento que el resto del equipo: se utiliza, y cuando no sirve se elimina, y así ha sido denunciado en el Parlamento británico.

Sin embargo, en Estados Unidos se destinan más medios a la **rehabilitación y posterior adopción de perros militares** (las adopciones de estos perros se legalizaron en el año 2000 y desde entonces unos 300 perros son adoptados cada año por estadounidenses civiles, sin contar los que se quedan con sus guías en el frente). Las cifras de adopciones de perros militares se dispararon a raíz de conocerse que un perro militar (de nombre "Cairo") intervino en la **operación militar que acabó con la vida de Bin Laden...** En tres semanas se recibieron 400 solicitudes de adopciones, no todas se realizaron porque los controles y seguimientos son exhaustivos para garantizar el bienestar de estos animales jubilados.

Ron Aiello, presidente de la **U.S. War Dogs Association**, quien comenzó a adiestrar perros en la guerra de Vietnam, lo tiene claro: *"Estos perros tienen el adiestramiento más completo que existe, si tuvieran precio sería de al menos 40.000 ó 50.000 dólares, y cada uno de ellos ha luchado por salvar vidas estadounidenses. Todos y cada uno de estos perros son héroes"*.